

דברי הכפר

לא זכיתי באור מן ההפקר
לא זכיתי באור מן ההפקר,
אף לא בא לי בירשה מאבי,
כי מסלעי וצורי נקרתיו
וחצבתיו מלבבי.

ניצוץ אחד בצור לבי מסתתר,
ניצוץ קטן-אך כלו שלי הוא.
לא שאלתיו מאיש, לא גנבתיו-
כי ממני ובי הוא.

ומחרוזי יחמלט ללבבכם,
ובאור אשכם הצתיו, יתעלם,
ואנכי בחלבי ובדמי
את-הבערה אשלם.

חיים נחמן ביאליק.

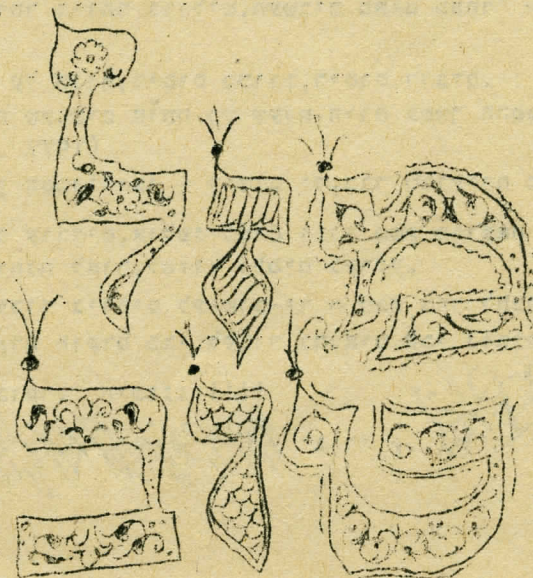

1028 24/1

כפר הנשיא
י'ז סיון תשל"ז
3 ביוני 1977
מס' 514

נדה נשבע?

- * ביום ה' שעבר פרצה שריפה גדולה ליד המזבלה. שתוף פעולה של אכלסית כפר הנשיא הביאה לכבויה המהיר של האש. חברים, כל הכבוד!!
- * נהנינו מה"הפנינג" פרי עמלו של חברנו דב. התערוכה היתה מיוחדת במינה ומשכה קהל רב. כל הכבוד דב!
- * ליוני וברלי ולכל המשפחה להולדת הבת - מזל טוב!
- * לספי ורינה (נחן) ולכל המשפחה להולדת הבת - מזל טוב!
- * ליואב עדר בסימך את קורס הקצינים. כל הכבוד ומאחלים עליה מהירה בסלם הדרגות.
- * לעדו סלע המחלים בבית החולים, מאחלים החלמה מהירה ושלמה!
- * ליהודה ומיקי בהגיעכם אלינו לבקור מולדת, ברוכים הבאים!
- * לפייקי בסימו את קורס הצלילה בהצלחה. כל הכבוד!
- * לפייקי בשובו הביתה, ברוכים הבאים!
- * ליופי א. ובני ג. בשובם משרות מילואים, ברוכים השבים!
- * כחח "ארבל" (הצעירים) יצאה לטיול שנתי בצפון הגלגל וחזרו הביתה מלאי חוויות. כל הכבוד!
- * בבקר יום ג' (0400) נחרדו חושבי כפר הנשיא ממסתם לשמע החפוצצויות אדירות. הסבר שהיתה זו שריפה בשדה בה נמצאת תחמושת חיה. חברינו שמרו על קר רוח. חברים, כל הכבוד!
- * ביום ששי היתה הפסקת חשמל ע"י חברת החשמל לצורך עבודות של חברת חשמל לקראת חבור קו המתח החשש עבור הטרנספורמטור החדש אשר יישכן בבנין המרכזית החדש ליד המיני גולף והאמור לספק את תצורתה ההולכת וגדלה של כפר הנשיא בחשמל בעקר בעונת החרף בה השמוש הוא רב בעקר ע"י תנורי חמום ודודי מים חמים — בשעה טובה! כל הכבוד!!!
- * השער החדש בכניסה הראשית למשק, שוקם ועומד במקומו. כעת מחכים רק לחבור החשמל. כל הכבוד למסגרים!!!
- * בארוחת 1000 המסורתית בחדר האוכל היינו עדים לחדוש בסדרי הישיבה, פרי רעיונם של עפרה וצביה. לצביה ועפרה, ישר כחכם! חזקו ואמצו!!!
- * למיה הנמצאת בבית חולים אחולי החלמה שלמה ומהירה.
- * למעין מסר, טל פק, עימרי סלומון וסיון יזן בהכנסם לגן שקד וכן לעדיה שרקי, שי וויטהם, ביני יודיקין ורינת (קטי) גולדברג בהנכנסם לגן רימון — להם ולהוריהם דרך צליחה!!! (אנפורמציה: נירית א.)
- * ללאובן ויהודית (האחות) הבאים לעבוד ולחיות בתוכנו. ברוכים הנקלטים!
- * ברגע האחרון: בקי א. נמצאת בשוויץ ללמוד תפעול ופענוח תוצאות של הספקטרומטר החדש של המפעל. לבקי עבודה פוריה!!
- * הסרט בשבוע בא: "זה בדור מוסיקלי" — בדור נעים ומהנה!!
- דוד אלמן (שתהיה לי בריא.)

6.6 אילה ג' קסון
נירית אלמן
סיון כהן
10.6 לסלי גרשמן
גלעד מסר
11.6 חמנה עמית
ציון דארי
12.6 אברהם רזניק
אסתר וויטהם
לוי גניסלב
אדו סלע

9.6 לאה ואברהם רזניק
12.6 שולי וטוני מוריס

תכנית ליום ששי במועדון (3/6)

ביום ו' בערב יגיע אלינו לשיחה ד"ר יהודה שינפלד, שהוא רופא צעיר, מענין, בעל ידע עצום ואף מבדר. כשהייתי בהשתלמות בפסח באוניברסיטה בירושלים שמעתי אותו במשך יותר מ-6 שעות, ונהנתי מכל רגע, מהרצאותיו. יש לו ידע וניסיון אין סופי בכל שטחי הקיים הקשורים בבריאות. והוא לא יירתע מלדחוס לנו מקסימום אינפורמציה בכל שטחים אשר נרצה בזמן העומד לרשותו. חברים — אני מבטיח לכם את אחד הערבים המענינים, האינפורמטיביים והמבדרים ביותר בחייכם.

אדי.

להסתדרות

הבחירות

בעוד שלשה שבועות יתקיימו הבחירות וועידת ההסתדרות — בבחירות אלו אין צורך להצביע במקום וזמורים, אלא אפשר לעשות זאת בכל מקום קלפי בארץ עם הגשת "פנקס החבר", ובהצבעה במעטפה כפולה (הצבעה "עוברית"). כלל זה חל גם על חיילים ולכן אבקש מכל החברים שלרגל עיסוקים אחרים לא יהיו בבית (שנת שרות, חיילים, פעילים, חופשות וכד') לפנות ליצחק ע. כדי לקבל את "פנקס החבר". כמובן יש להחזיר פנקסים אלו לאחר יום ההצבעה.

יצחק ע.

מי מפקד מעבודת ידיים?

אחד מחכמינו ואבותנו (איזי דיבון, אם איני טועה) פעם אמר "סימן היכר של אדמה טובה ופוריה הוא עשביה פוריה ומפותחת". לכן, תמיד היינו גאים על האדמה הטובה שלנו. בגידול כותנה השנה, לא רק בגליל אלא בארץ כולה, יש מצב מיוחד בחוצאה מתנאי מזג האוויר. קודם כל, היום, הגידול מפגר בערך בשבועיים/שלושה בגלל הסמפרטורות הנמוכות יחסית. במשך תקופה זו לא הוסיפו הרבה למאזן המים אבל בהחלט הצליחו להנביט מחזוריים חדשים של עשבים. זו לא נחמה גדולה לדעת שמצבנו אולי טוב יותר מרוב שכנינו. ושידות מלאים עשבים מכל המינים בכל השלבים של התפתחות. הקרב נערך בשלוש חזיתות.

1. בחזית המכנית — עם קולטיבטורים למיניהם. ("כל עוד שהכלים נעשים יותר ויותר גדולים, העשבים מתים מפקד" — י. אפטרופט 1973).
2. בחזית הכימית — ריסוס על הנוף, ריסוס מכוון, ריסוס רובים. ("ריסוס — זו פעולה חשובה שעושים אותה כל שעות היום במשך ההפסקות בין מהדורות החדשות" וגנר המאירי א. 1977)
3. ובחזית החדשה, של העידן הטכנולוגי — עישוב יד, כבר שבועיים מופיעה כל בוקר קבוצה ססגונית של אורחים עובדים, אולפניסטים ובני משק שיוצאת להתמודד עם העשב המשגשג, שמתחרה עם צמח הכותנה לאור, למזון ולמים בקרקע. יש כנראה כל הסיכויים שנערוך גיוסים לעישוב-יד — שבת אחת לחברת ילדים ושבת שניה לחברת חברים. נצא מוקדם מוקדם כדי לעבוד בתנאים הכי נוחים וגם נוכל לחזור הביחה בזמן לאכול ארוחת בוקר. היכוננו !!!

ג'רי ק.

בתשובה לחברים החושדים מפני ניצול המתנדבים.

כמה עובדות על המתנדבים:

1. המתנדבים גרים לא יותר משלושה לחדר, בגודל מתקבל על הדעת. בכל בלוק של חדרים יש מקלחת ושירותים.
 2. אנחנו מנסים לערוך הרצאה כל שבועיים בנושאים שונים, כגון: הקבוץ, חגים, יהדות, פוליטיקה, כפר הנשיא, וכל'.
 3. כל יום חמישי אחרי הצהריים יש ארוחת ארבע, הכוללת שיחה על המרחש, תלונות, וכל'.
 4. מנסים לערוך טיול פעם לחודש.
 5. כמעט כל מתנדב מאומץ במשפחה.
- אנחנו מודעים לעובדה שהמתנדבים מהווים כוח עבודה רציני בקיבוץ, אבל אנחנו גם יודעים שהם באים אלינו מסיבות שונות. חלקם יהודים וחלקם אינם. אצל היהודים אנחנו מנסים לספח את הזדהותם עם ארץ ישראל ולאלה שאינם, אנחנו מנסים להסביר את חשיבות ארצנו לנו. אנחנו מקבלים את כולם בסבר פנים יפות למסגרת חיינו, כדי שיהיו שגרירים בארצם למעננו. כל הזמן אנחנו מנסים להשיג חנאים יותר טובים לאורחים העובדים, כמו פינת מתנדבים בדוגמת האולפן, עם מועדון וחדר הרצאות. אנחנו גם רוצים לארגן עבודה של שש שעות עבורם. כמובן שגישת החברים כלפי המתנדבים העובדים איתם חשובה ביותר. לכן, נא לא לחשוב שאנחנו לא דואגים לאורחים העובדים, או שהם מוזנחים. אם יש למישהו שאלות או הצעות, נא לפנות אל רוי אב או אלי.

ויטה.

לכל החברים שלום,
רק כמה שורות הפעם, להודות לכם על שאפשרתם לאמי לבוא לעזור לנו לכמה שבועות לאחר הלידה - אין לכם מושג כמה הערכנו את עזרתה.
תודה גם על המתנה מהמשק עבור פרנסיס (עלין), ועל המתנות שהגיעו עבור דריה במועדים השונים. ואחרון חביב, לאלו שדואגים ש"דברי הכפר" (והנספחים אליו) יגיעו אלי כל שבוע.

שוב תודה

אביטל, ג'ון, דריה ופרנסיס.

הודעה

דוב קולט מבקש מכל אחד שהיה נוכח בהתרחשות שארע ב 26/5/77 - למסור לו - או בכתב או בעל-פה תאור מדויק, כמם שאפשר, על מה בעצם התרחש במקום. אפשר גם בעלום שם.

תודה רבה

דוב קולט.

HAPPENING

אולי אינני צודקת אך אינני מועה אף פעם.

בעקבות הישיבה של הורי נעורים ומחנכיהם בענין עיון חשיש, הגעתי למסקנה מחברתי כפר הנשיא עוקפים בעיה שקיימת היום בין בני הנעורים שלנו.

בכל מקרה של בעיות, בריאות, חברה וחנוך, בקרב ילדינו, אנחנו פונים למומחה ומחפשים עיצות. גם כאן הבעיה היא מהסוג הזה, ועלינו להודות על חוסר הידע וחוסר האונים שלנו ולפנות למומחים, המנוסים בבעיות מסוג זה, כדי ללמוד את הבעיה והשלמותיה, וכמובן

הדרכים המועילות ביותר לטיפול בה.

בעיתנו היום היא למנוע התפשטות הנגע בחברתנו וכמובן, נובע מכך, בחברת ילדינו.

אין ספק שצמיחת הדבר פמונה בחנוך שאנו מספקים לבנינו, שאיפה שהו, הוא לוקה בחסר.

החברה שלנו היא סגורה, אמנם איננה מבודדת. היא נחנכה לכל ההשפעות והלחצים מהעולם כדי להלחם בדברים שאנו מאמינים

החיצוני, ועלינו להיות מספיק חזקים בעצמינו כחברה וכאנדיבידואלים שהם מזיקים לאורח-

החיים שלנו. כדי לפתור בעיה יש קודם לדעת מדוע היא קיימת. זה לא פשוט, כי לפעמים

הורים ומחנכים צריכים לחפש את האשמה אצלם. "אולי טעינו". לא קל הדבר, זה פוגע בכבוד

העצמי שלנו, וכבוד המשפחה. המהלומה קשה ולזמן מה הרגשות הכאב, האשמה והיאוש משתקות

אותנו, אבל יש לתרגם רגשות אלו להשקפות קונסטרוקטיביות אשר יעזרו לילדים. והעזרה

חייבת לבוא ממנו, תמיכה מהמשפחה ומהמסגרת החינוכית. יש אשר מתאוששים מהר ומסוגלים

להתמודד עם הבעיה, אחרים זקוקים לשהות כדי לבדוק את רגשותיהם ומחשבותיהם ובשביל

אלה קשה לקבל את המציאות. אך להתעלם מהבעיה כאילו לא קיימת, לא עוזר לסלק אותה.

כמו כן המחשבה שזה סתם "חוסר מזל" אשר בא "כעונש". יש להעריך את הבעיה באורח

נכון ורק כך נוכל לכבוש אותה ואולי להגיע ליחס טוב יותר ולכבוד הדדי עם ילדינו.

רובין.

ברצוני להעלות מספר נקודות כפי שאני רואה אותן בענין סמים: דעתי מבוססת על נסיון כמטפל בנערים ומבוגרים שהסתבכו בשימוש בחומר, וכחבר שאכפת לו. ראשית, ברגע שאדם לא מנוסה בסמים שומע את המילה, צפויה תגובה ראשונית רגשית. לרוב מגיעה האינפומציה דרך אמצעי התקשורת וסרטי הוליווד, שבהם הגישה לסמים נוסה להיות ראוונתית. אותו אדם נוסה לקשור את כל הסמים בחבילה אחת-ההרואין יחד עם החשיש, האופיום עם המריחואנה. בכל מקרה, תגובתו תהיה אמוציונלית ולא רציונלית. בישיבת ההורים ביום ב', שמענו הרבה התבטאויות רגשיות מחברים ופחות מחשבה זהירה. יש לזה הסבר פשוט: אהבת ההורים את ילדיהם ורצונם לחנכם בדרך הטובה ביותר, וכך המידע המסולף שבידיהם על סמים, המונעים שיקול הגיוני ומחושב בנושא. זה צפוי ומקובל עלי כתופעה טבעית. מה שלא מקובל עלי היא היומרות שעל בסיס תגובה כזאת, אפשר כבר "לצאת לפעולה", "להתלבש על הבעיה ולפתור אותה", כפי שהוצע באותה הישיבה. יותר מחבר אחד ביטא דעה בנוסח: מספיק ספרים והרצאות, צרכים כבר לפעול! תגובה כזאת רק מדגישה את ההיסטריה שאפיינה התייחסויות שונות של חברים.

שאלה חשובה יותר היא: כשנתחיל להתלבש על הבעיה, "היכן יהיה מקומי בפתרון הבעיה?" בעמדה אחת ההורה "משתתף בפתרון הבעיה" תוך כדי ניתוק עצמו מהבעיה. ("לילדי יש בעיה ואני מחפש לו פתרון") ובזה אני פוטר את עצמי מהסתכלות פנימה, מבדק בית אישי. בין המומחים יש הסכמה כללית לגבי מספר נקודות:

המניעים בקרב חלק גדול של המשחמשים בסמים הם נעמים, רצון לסגת מהמציאות הסובבת אותם, ורצון לבעוט בסמכויות ובמסד. יש המוסיפים את המניע של עצם החוויה הנעימה. בואו נניח, לצורך הענין, שהמניעים השליליים הם מניעיו של אחד מבנינו. בואו נניח גם שאכן כל הסמים מזיקים. כעת אין מנוס מלשאול את השאלות הבאות: אם בני נסוג, ממה בי מבטא את עצמאותו בצורה הפוגעת בו ובחינוך שסיפקתי לו הוא נסוג? אם הבן והפוגעת בי, מה קרה ביננו שהוא מרגיש צורך

לעשות זאת? ואם בני נותן למבוגרים לא אחראיים להשפיע עליו, מה, בחינוך שלו הביא אותו לחולשת-אופי וחסר כשר החלטה-עצמאית כאלה? אני מנסה להדגים שבעית העיסוק בסמים מהווה, לפחות חלקים, תגובת הבן לסביבתו, ועלינו לקחת זאת בחשבון בהתייחסותנו לבעיה. אינני מתווכח כאן על סתם גישה זו או אחרת. אני טוען שלכלול את עצמנו אישית כגורם למשבר הזה מהווה את הגישה הכללית היחידה שבה אפשר לצאת מהמערבולת יחד עם הבנים. עמדה השנייה: משטרה או לא משטרה, עונשים או לא עונשים, מלשינים או לא מלשינים, פשע, חוק, וכו'....

כל זה יביא לתוצאה אחת: התרחקות הבנים מהוריהם ומחניכיהם. יראו אותנו כשוטרים, אנשים מסוכנים שאין לסמוך עליהם, ורצוני לא להיות גלוי-לב כלפיהם. אם נקח לדוגמה אותו הבן הזקוק ממש לחשיש כדי לברוח מחיי היום-יום, דווקא אותו הבן נזקק ביותר לתמיכה, הדרכה, חיבה. אך הורה שסירב לערב עצמו אישית בבעיה, גם בתור גורם, מחסל במו ידיו את יכולתו לעזור לבן. ההידברות והביקורת על נושא הסמים חייבת להיות גלויה ולשני הכוונים.

אנחנו חייבים, גם אנו וגם הבנים, לבדוק ולמצוא את שורשי הבעיה. אני מקווה שהפגישות בבאות יתקיימו בנוכחותם של הבנים ובכוחות משותפים נתגבר על הבעיה. זה הוא תהליך מכאיב אך כדאי.

7
המאמר הזה הופיע "במעריב" לפני שבוע. כתב אותו מאיר עוזיאל
במוסף השבוע. אני מרשה לעצמי להעתיק אותו.
יעל נ.

אך נפתור את בעיית הסמים, ומדוע לא.

משרד החינוך מטיל את האשמה על ההורים. ההורים מטילים את האשמה על המורים, המורים על הילדים, הילדים על אלוהים, וסוחרים הסמים סופרים את הכסף ומתכננים את השיווק לעשור הבא.

אני מצטער, אני מצטער, אבל שום דבר לא יעצור עוד את השימוש בסמים.
זה מאוחר מדי. ככה זה עם דברים כאלה. אני מבקש סליחה שאני צריך לדבר ככה, אבל שום דבר לא יחזיר את הגלגל עשר שנים אחורה. רק עשר שנים מלאו לזמן שבו סמים נשמעו משהו מוזר ורחוק, משהו כמו זבוב צה-צה או צרעת.

כי חברה, עד כמה שנראה הדבר מוזר, מסוגלת להתגבר על זבוב הצה-צה ועל הצרעת, ואפילו על השחפת. אבל שום חברה אינה מסוגלת להתגבר בכוחות עצמה על מחלה חברתית.

לפני עשר שנים אמר מישהו על חשיש "יש פנים לכאן ולכאן" וזהו. עכשו כבר מאוחר מדי. זה בפנים.

החברה הישראלית, עד כמה שזה נשמע לא נעים, הפכה לחברה צורכת סמים, וככה זה יישאר חמיד. שרק לא יהיה יותר גרוע.

אני קורא את מה שכתבתי, ואני מפחד מהמלים האלו. האם ככה נראית האמת כשהיא רשומה על נייר? אולי מוטב להמשיך להתעלם ממנה?

בנקודה זו אני רוצה לענות לאלה שמחייכים בביטול ואומרים: "מה הוא עושה רעש, הצדיק הזה? מעשנים קצת חשיש, אז מה? זה לא מזיק לאף אחד".

לא מזיק. אני ראייתי מה עושה חשיש לאנשים. אבל לא זה מה שאני רוצה לומר, כי אתם יודעים יפה מאוד שהבעיה כבר אינה חשיש ומאריחואנה בלבד, אתם יודעים יפה מאוד שאין חשיש בלי סמים אחרים. בחרה שיש סוחרים סמים וקוני סמים, במקום שאנשים שברו את המחסום, והשתמשו כבר בכימיה כדי לעוות את מוחם, במקום כזה אין כל אפשרות לעצור את השימוש בסמים קשים.

במקום שוותרים יין, שוותרים גם וודקה. אפילו אם נסכים לשקר שחשיש הוא לא יותר מייץ, הרי הרואיין איננו וודקה. והמוני הורים מעיפים מבט לעבר ילדם המשחק על השטיח ושואלים את עצמם את השאלה הנואשת: מה לעשות כדי למנוע את זה? ובכן, התשובה היא, הורה יקר, שאתה לא יכול, בעצם, לעשות שום דבר. רק לקוות שיהיה לך מזל. או להכניס אותו לבית ספר דתי.

שר החינוך מעבד תכנית להתמודד עם בעיות גיל ההתבגרות, וזה מצחיק אותי -- תכנית ממשלתית להתמודדות בבעיות גיל ההתבגרות. כאילו שזו הבעיה, כאילו שלי לא היו בעיות בגיל ההתבגרות. בכלל, אני מתנגד לירידה על הברכיים מול בעיות גיל ההתבגרות, הבעיות שיש לי היום הרבה יותר גדולות ומכאיבות ממה שהיה לי בגיל ההתבגרות. הבעיה האמיתית היא לא תעצומות הנפש, הבעיה היא שמתייחסים לעישון סמים כאל חוצאה צפויה של מתחים נפשיים.

הבעיה מתחילה בדיוק ככה - שמישהו מבין את המניעים של שימוש בסמים. עישון סמים לא עזר לאף אחד להשתחרר מבעייה. זו פשוט עוד בעייה אחת, של המהבגר והמהבגר ושר החינוך ומזכירתו ושלי ושליך ושל כולנו, מעתה ועד עולם, וזה משום שהתייחסנו בסלחנות לכניסת הרגלי הסימום לחברה שלנו. אסור, כנראה, לכתוב על דברים שמרגיזים באמת. יש לי עוד כל כך הרבה לומר, שאני מתחיל להסתכן בחור המלים של עצמי ומוטב שאפסיק כאן.

כל מה שאני מבקש הוא, שפעם הבא' שנעמוד מול מחלה דומה, לא יאמרו האנשים "יש פנים לכאן ולכאן". אין כל כך הרבה פנים! את הבעיות האלו, כמו שאומרת הבדיחה, צריך להרוג כשהן קטנות, אחרת הן הופכות לקטר ודוהרות קדימה, ואתה רק יכול לקוות שיקרה נס ואתה או אהוביך לא יידרסו. ובינתיים מוטב שניערך כולנו לתשלום המס האיום מכל - אחוז הנרקומנים האומללים יגבה מעתה בדייקנות אכזרית מכל מחזור חדש, יהי זכרם ברוך.

הסיבות העקריות לשמוש בקרב בני הנוער מצויות במשורים החברתיים, ולא בהכרח מוכיחות על בעייתיותו של הילד. בגיל ההתבגרות, רוצה הנוער למרד במוסכמות של החברה וההורים. הוא גם ניתן אז להסתחפות חברתית הגוררת בצוע מעשים "לא יפים" והנובעת מן הרצון שלא להיות יוצא דופן. המערכת החברתית נמצאת אצל הנער המתבגר בדרגת החשיבות הגבוהה ביותר, מאחר שבית הספר ובית ההורים נמצאת בקטגוריה של "המימסד הבורגני" שכדאי למרוד בו.

עשון חשיש הוא באפנה היום, כמו שלפני עשר שנים נהגו לסחוב את המכונית של אבא ולעשות "חאראקות". סיבה נוספת לעשון היא הסקרנות האופינית מאד לגיל ההתבגרות. ...המרצה מדגיש כי עשון ("כיף") איננו מסוגל להביא את המעשן לשלב של פתוח תלות פיזית ונפשית. ...

השאלה היחידה שעדיין נשארה ללא מענה היא: "אז מה אפשר לעשות כדי שהבן שלי לא יקח סמים?" והסיבה להעדר התשובה היא ש"בענין זה אין עדיין רצפטים קבועים". אם ילד בריא בנפשו מעשן, מדי פעם, זהו, לדעת הסוציאלוג, בעיה של בית הספר, ההורים והחוק. לא בעיה של הילד.

המסקנה הראשונה היא שיש להתיר, מבחינת החוק, את השמוש ולשקול מחדש את כל המערך של מותר ואסור. בגלל המערכת הנוכחית, שעדיין לא עברה רוטציה, נאלצים הילדים הבריאיים בנפשם להפוך לעבריינים, ליצור קשר עם אנשי העולם התחתון, ולהפוך שותפים לפשע משום שהם רוצים לקחת "שאכטה" פה ושם. אילו המכירה היתה מתנהלת בצורה חוקית אפשר היה לשמר על פקוח וגם למכור סמים ברכוז קטן.

כיום מודע העולם לעבדה שהחוק לא הצליח לעצור את השמוש בסמים וגם לא יצליח בכך. אך אם החברה מכריחה את הנער להיצמד אל סוחר סמים מפוקפק, אשר מוכן למכור סמים גם לילדים רכים בשנים כדי שהוא עצמו ירוויח כדי לקנות את המנה היומית שלו, אנחנו, במו ידינו, הופכים את הנער ואת הילד לפושעים.

...אומר הסוציאלוג: את, האם, אולי לא מבינה בדיוק מה רודף אותו ומה הוא רוצה להשיג. אבל זאת זכותו לנהוג כך. זה הגיל שבו הוא צריך להיות בלתי מאורגן, זה הזמן שבו הוא צריך לחפש, לבדק אמינות ולהעמיד אותן במבחן מחודש. החשוב מכל הוא שגם אתם, ההורים, נהגתם כך כאשר הייתם בגילו. ... אז לכן יש לקבל אותו כמו שהוא, בלי לנסות לשנות, אבל בהחלט עם יד מכוונת, כמו שהוריתם קבלו, או הוו צריכים לקבל אתכם כשהייתם בגילו. "כאשר ללאחר שיתח מכוונת הילד אומר לכם שהוא מודע לתוצאות

האפשריות משמוש בסמים ובכל זאת רוצה לנסות - אז, בבקשה. ..."

ליקט: אלן וו.

Have you heard about the latest craze? Now that the temperatures are a bit high for long distance running our "sport-persons" meet for an early morning swim, at six in the morning! What people only do to keep fit.

Welcome home to Yehuda and Mickey Eder. They are staying here for a couple of months, and will then return to the States to continue their studies.

The next arrival will be Ruthie nee Hatzor, who is returning to us from Australia. Just so that the number of Kfar Hannasi-niks in Australia should not diminish, Terry Whitham flew there this week.

Stephanie and Shaul are setting off for the U.S.A. ^(in the meantime this is postponed) tomorrow. After a great many consultations and thanks to Netta's diplomacy the list of people entitled to move over to the "project" has now been finalised. Now all we have to do is finish building! The new Ulpan group is growing very slowly. At the time of writing only 25 out of a list of 35 have arrived, and they are all learning in one class.

As usual each summer we are receiving groups of young volunteers to help with the fruit picking. Two large groups will come this year from Holland. Polish up your Dutch!

Timmy Amit has asked for leave, in order to spend a year in Kibbutz Naan.

Aviva Pinchus has also gone away for a year. She is working in Jerusalem.

Nurith and Chaggai Cohen (the "army family") have asked to stay on in Kfar Hannasi till November, although Nurith will not be teaching this year, because the Army is sending them to England for a year. Their request was accepted.

MAZAL TOV

6.6	Ayala Jackson	11.6	Timna Amit
	Niriet Ilman		Tzion Doari
	Sivan Cohen	12.6	Avraham Resnick
10.6	Leslie Gershman		Esther Whitham
	Gilad Meser		Levi Genislav
			Ido Sela
9.6	Leah and Avraham Resnick		
12.6	Shull and Tony Morris		

2.6.77

מפעל הבונים

חבר / חברה

1. אושרה הרכבת נועדת חברים חדשה בת 4 חברים, אשר בנוסף לספולה בצד 'החברתי' של המפעל, ^{המפעל} כועדת "כח אדם מייצעת" - על מנת לעזור במציאת חברים חדשים לעבוד במפעל, וגם על מנת להיות כתובת לחברים אשר לא מרוצים מעבודתם הנוכחית.

חיימקה, אילזה, הרבי ובוב, הסכימו להשתתף בוועדה הזאת, ואם ברצונך להציע חבר אחר לוועדה, נא למסור לי שמו (לאחר הסכמתו). אם יתקבלו שמות נוספים, אז נערוך בחירה בקלפי - אם לא - אז - החברים הנ"ל נבחרו אוטומטית לוועדת החברים החדשה.

2. מסיבה שנחית: יום ה' - 16.6 - אוטובוסים יצאו בשעה 6.45 לבית קפה מצפור בסבריה. (כדאי להביא סוודר). יתקיימו הגרלות - חברים יוכלו לקנות עד 5 כרטיסים (-5 ל"י כל אחד). מי שכן רוצה להשתתף - שיביא איתו כסף בהתאם - ומי שלא - שלא יביא.

קולין